

**การพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัย
ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน**
**THE DEVELOPMENT OF PARENT PARTNERSHIP STRATEGIES
ON ENHANCING SELF-DISCIPLINE OF PRIMARY STUDENT
IN THE SOUTHERN ANDAMAN COAST**

ลัดดาวัลย์ ปรีวัตรพันธ์ *

ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ ราชบัณฑิต**

ดร.ไพศาล หวังพานิช ***

ดร.สงวนพงศ์ ขวณชม****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน และ ประเมินความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้าง วินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและประมวลข้อมูลสภาพความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ศึกษาสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 5 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาจัดทำร่างกลยุทธ์ และการจัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน เพื่อพิจารณาร่างกลยุทธ์และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ฯ ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครอง ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยการนำแบบสอบถามความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ไปสอบถามจากกลุ่มผู้ปฏิบัติที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 132 คน และครูผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 135 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 267 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วย คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ต่อไป

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. กลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 22 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 22 เป้าหมาย 78 มาตรการ และ 62 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) กลยุทธ์หลักที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมการทำหน้าที่ผู้ปกครอง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3 เป้าหมาย

* คุชฌีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

** ศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

*** รองศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

**** อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

11 มาตรการ 10 ตัวชี้วัด 2) กลยุทธ์หลักที่ 2 การพัฒนาการติดต่อสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3 เป้าหมาย 10 มาตรการ 8 ตัวชี้วัด 3) กลยุทธ์หลักที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองอาสาสมัคร ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 4 เป้าหมาย 15 มาตรการ 11 ตัวชี้วัด 4) กลยุทธ์หลักที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่บ้าน ประกอบด้วยกลยุทธ์ขับเคลื่อน 5 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 5 เป้าหมาย 18 มาตรการ 13 ตัวชี้วัด 5) กลยุทธ์หลักที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ปกครองมีส่วนร่วมตัดสินใจ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 4 เป้าหมาย 12 มาตรการ 9 ตัวชี้วัด และ 6) กลยุทธ์หลักที่ 6 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3 เป้าหมาย 12 มาตรการ 11 ตัวชี้วัด

2. การประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่ามีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ในการนำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกรายการ

คำสำคัญ : ความเป็นหุ้นส่วน, การเสริมสร้างวินัยในตนเอง

ABSTRACT

The purpose of this research were to develop of parent partnership strategies on enhancing self- discipline of the primary students in the Southern Andaman Coast and to evaluate the propriety, feasibility, and utility of those strategies. The research procedures were divided into 3 steps. Step 1 : Studying and information processing conditions about strategic setting, strategic development, and studying all data, concepts, theories, and researches which related with parents partnership on enhancing self-discipline of students by reviewing the related literatures. To study about the environment and ways to develop parent partnership on enhancing self- discipline from the good practice of 5 schools, and interviewing the 10 experts. Step 2 : Setting of parents partnership strategies in strengthening the self- discipline of the primary students in the Southern Andaman Coast and set up a group discussion of 15 experts that considered the draft strategy and evaluated propriety and feasibility of parents partnership strategies in strengthening the self- discipline of the primary students in the Southern Andaman by 10 experts. Step 3 The evaluation feasibility and utility of those strategies by the 132 administrators and 135 teachers from the primary schools in the Southern Andaman Coast. The data was analyzed by the computer program of the feasibility and utility of those strategies .

The results were as follows:

1. The development of parent partnership strategies on enhancing self-discipline of primary students in the Southern Andaman Coast consists of 6 core strategies 22 sub-Strategies 22 targets 78 measures and 62 Indicators. The first core strategy to develop and promote the parenting consists of 3 sub-strategies 3 targets 11 measures and 10 indicators. The second core strategy to improve the effective communication between school and parents consists of 3 sub-strategies 3 targets 10 measures and 8 indicators. The third core strategy to develop and promote the role of parent volunteers consists of 4 sub-strategies 4 targets 15 measures and 11 Indicators. The fourth core strategy to promote and support to enhance the learning experience and the home environment consists of 5 sub-strategies 5 targets 18 measures and 13 Indicators.

The fifth core strategy to encourage and support parent participation decision making consists of four 4 sub-strategies 4 targets 12 measures and 9 indicators. The sixth core strategy to promote and support the collaborating with the community consists of 3 -sub-strategies, 3 targets 12 measures and 11 indicators.

2. The parent partnership strategies on enhancing self-discipline of the primary students in the Southern Andaman Coast were evaluated the practical feasibility and utility . The findings revealed at the high level of these strategies.

Key Words : Partnership, Enhancing Self-Discipline

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากเกิดสภาวะการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก และสังคมไทยอย่างมากมาย และเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากเหตุและปัจจัยหลายประการ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสังคมไทยอย่างกว้างขวาง ส่งผลทำให้สังคมไทยมีปัญหาลับซับซ้อนมากขึ้น เกิดการเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพรรคพวกมากกว่าส่วนรวม ขาดการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546) ประกอบกับสังคมไทยในยุคปัจจุบันเริ่มเข้าสู่สภาพความเสื่อมถอย จนกระทั่งเกิดภาวะวิกฤตด้านคุณธรรม จริยธรรมที่ตกต่ำได้สะท้อนในปัญหาหลายๆ ด้าน อาทิ ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต ขาดวินัย ขาดจรรยาบรรณ ทุกจริตคอร์รัปชัน ขาดความรับผิดชอบ ขาดการประมาณตน ขาดการยับยั้งชั่งใจ และขาดการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการดำเนินชีวิต เป็นต้น ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคน และสังคมไทยในอนาคตอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิกฤตการณ์ทางสังคมไทย ในขณะนี้ มีสาเหตุมาจากการขาดวินัยของคนในชาติ ซึ่งต้องสร้างอย่างจริงจังระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2546)

วินัยเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องช่วยกันปลูกฝังให้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กซึ่งเป็นอนาคตที่สำคัญของชาติ โดยเริ่มจากการมีวินัยในตนเอง (อิษยา นาคานาวา, 2550) การมีวินัยในตนเองยังมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตท่ามกลางยุคกระแสบริโภคนิยม คนที่มีวินัยในตนเองจะเป็นคนที่รู้จัก

ตนเองสามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่สังคมกำหนดไว้ได้ (กนกอร ตี๋หลาน, 2554) อย่างไรก็ตามความมีวินัยในตนเองนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นในตัวเองได้เองโดยธรรมชาติ หากแต่ต้องอาศัยการมีรากฐานมาจากการถูกอบรมบ่มเพาะอุปนิสัยความมีวินัยในตนเองมาก่อน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังความมีวินัยในตนเอง ก็คือพ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งนับว่าเป็นครูคนแรกที่มีบทบาทในการอบรมสั่งสอน และเป็นต้นแบบให้แก่เด็กตั้งแต่แรกเกิด (ปิยะวรรณ กลิ่นจันทร์, 2552)

จากปัญหาของกระบวนการพัฒนานักเรียนที่ผ่านมา ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวหรือผู้ปกครองให้มากขึ้น เพื่อให้การพัฒนานักเรียนดำเนินไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการนั้นก็คือการทำให้เกิดความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ของผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน (Wright & Stegeline, 2003) ดังนั้นการส่งเสริมให้เกิดแนวทางการพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership Model) ระหว่างโรงเรียนหรือสถานศึกษากับครอบครัว ผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรภาคีต่างๆ ในการพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งจะเป็นการขยายผลให้เป็นการกำหนดการทำงานของกระทรวงศึกษาธิการให้มีพลังยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการสร้างพันธมิตรที่แข็งแกร่งรองรับการพัฒนาประเทศ และเป็นกลไกขับเคลื่อนการประเทศอย่างแท้จริง (อมรวิชช์ นาครทรรพ, 2552 :39-40)

ความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้นอาจกล่าวได้ว่า ยังไม่แพร่หลายมากนักในระบบการศึกษาของประเทศไทย แต่สำหรับประเทศ

แนวทางในการจัดการศึกษาหลายๆ ประเทศทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกา โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา ความเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาผู้เรียนเป็นเรื่องที่นักการศึกษาเริ่มให้ความสนใจทำการศึกษา และพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง (Stone, 2000 ;Good,Barnard and Banister, 2001 อ้างถึงใน สามารถ กมขุนทด, 2548) ส่งผลให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ความเป็นหุ้นส่วนของครอบครัวยังช่วยเสริมสร้างสติปัญญา สังคม อารมณ์ของเด็ก และการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น มีการแก้ไขพฤติกรรม และมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน (Christenson & Havsy, 2004 ; Patrikakou, Weissberg, Redding, & Walberg, 2005.Cited in CASEL, National Center for Mental Health Promotion and Youth Violence Prevention, 2011) สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ชโลธร (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนพบว่าคะแนนด้านวินัยในตนเองหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชน

ภาคใต้ฝั่งอันดามันก็เช่นเดียวกับภาคอื่นๆที่กำลังเผชิญกับสภาพปัญหาไม่แตกต่างจากบริบทการพัฒนาประเทศโดยภาพรวมที่มุ่งเน้นความเจริญด้านเศรษฐกิจและด้านเทคโนโลยีที่ขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ที่มีทั้งสถานการณ์เชิงบวก และสถานการณ์เชิงลบ จนเป็นเหตุให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยง ขาดความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ไม่มีวินัยในตนเอง ไม่สามารถควบคุมตนเอง มีพฤติกรรมตามใจตนเอง ตกอยู่ในภาวะไร้ระเบียบวินัยจะทำให้ประเทศชาติพัฒนาเจริญก้าวหน้าไปไม่ได้ (สำนักงานศึกษาธิการภาค 10, 2553) จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครอง ไปใช้ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน
2. เพื่อประเมิน ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัย ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและประมวลข้อมูลสภาพความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้าง วินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน (Documentary Study) ศึกษาเอกสาร สิ่งพิมพ์ ข้อมูล แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการปฏิรูปการศึกษา นโยบาย เป็นการวิเคราะห์เอกสารต่างๆ ได้แก่ รายงานประจำปีและรายงานการ ประเมินตนเอง รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก แผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา เอกสารที่ตีพิมพ์เผยแพร่อื่นๆ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) การศึกษาสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ผู้วิจัยดำเนินการโดยกำหนดสถานศึกษาเป้าหมาย เป็นสถานศึกษาได้มา โดยการเลือกแบบสโนว์บอลล์ (Snowball Sampling) ของแบบบี้ (Babbie, 2001) ทำให้ได้สถานศึกษา เป้าหมายทั้งสิ้น จำนวน 5 แห่งโดยเป็นศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ เครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกเอกสารและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์และสรุปเนื้อหาเพื่อประกอบ

จัดทำร่างกลยุทธ์ 3) การศึกษาแนวทางความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์และจัดทำร่างกลยุทธ์ 2) การจัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) เพื่อพิจารณาร่างกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน วิชาทศวิจารณ์ให้ข้อเสนอแนะ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาร่วมกัน (Consensus) และปรับปรุงแก้ไข และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ กลยุทธ์ฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์ ร่างกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ฯ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา ในขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 3 ดังนี้ 1) การประเมินความเหมาะสม และ ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครอง ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ซึ่งได้มาจาก 1.1) ผลการกำหนดกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้มาจากตอนที่ 2 และ 1.2) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน 10 คน 1.3) การประเมินความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 132 คน และครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 135 คน รวมทั้งสิ้น 267 คน คิดเป็นร้อยละ 86.13 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อประเมิน ความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. กลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาที่กำหนด 6 กลยุทธ์หลัก 22 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 22 เป้าหมาย 78 มาตรการ และ 62 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) กลยุทธ์หลักที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมการทำหน้าที่ผู้ปกครอง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3 เป้าหมาย 11 มาตรการ 10 ตัวชี้วัด 2) กลยุทธ์หลักที่ 2 การพัฒนาการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3 เป้าหมาย 10 มาตรการ 8 ตัวชี้วัด 3) กลยุทธ์หลักที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองอาสาสมัคร ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 4 เป้าหมาย 15 มาตรการ 11 ตัวชี้วัด 4) กลยุทธ์หลักที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่บ้าน ประกอบด้วยกลยุทธ์ขับเคลื่อน 5 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 5 เป้าหมาย 18 มาตรการ 13 ตัวชี้วัด 5) กลยุทธ์หลักที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ปกครองมีส่วนร่วมตัดสินใจ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 4 เป้าหมาย 12 มาตรการ 9 ตัวชี้วัด และ 6) กลยุทธ์หลักที่ 6 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3 เป้าหมาย 12 มาตรการ 11 ตัวชี้วัด

2. การประเมินกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีความเหมาะสม

มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก ทุกกลยุทธ์

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง กลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ผลการวิจัย พบว่า

1) กลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนจะต้องอาศัยกลยุทธ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนมีความสำคัญมาก โดยแต่ละกลยุทธ์จะครอบคลุมทั้งด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ กลยุทธ์เหล่านี้จะมีประสิทธิภาพสูงสุดก็ต่อเมื่อโรงเรียนจะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรม สร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามาเป็นหุ้นส่วนอย่างแท้จริงและดำเนินการอย่างจริงจังในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง โดยเหตุผลที่พ่อแม่/ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด พ่อแม่เป็นครูคนแรก เป็นครูตลอดชีวิตที่ให้การอบรมสั่งสอนลูกได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24(6) จึงบัญญัติว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น โรงเรียนหรือ นักการศึกษาจึงควรมองผู้ปกครองหรือครอบครัวเป็นเสมือนหุ้นส่วนกับโรงเรียนในการร่วมกันทำงานพัฒนาเด็ก สอดคล้องกับทฤษฎีขอบเขตทับซ้อนของอิทธิพล ที่อธิบายว่า หากนักการศึกษาของเด็กว่าเป็น “นักเรียน” นักการศึกษานั้นก็จะมองครอบครัวแตกต่างหากจากโรงเรียน แต่หากนักการศึกษามองนักเรียนว่าเป็น “เด็ก” นักการศึกษานั้นก็จะมองครอบครัวว่าเป็นเสมือนหุ้นส่วน (Partners) กับโรงเรียนความเป็นหุ้นส่วนจะตระหนักถึงการแบ่งปันความสนใจ ความรับผิดชอบ เพื่อเด็ก และจะทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กเป็นอย่างยิ่ง (Epstein and others, 1997 : 71-78 ; Epstein,

1995) และมีลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Epstein (1998) ที่ว่ากระบวนการสร้างความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ระยะการเริ่มต้น จนถึงขั้นการเกิดความเป็นหุ้นส่วนมี 6 ขั้นตอน (1) การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย (2) การกำหนดหลักการ (3) การกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วน (4) การดำเนินการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนตามวิธีการปฏิบัติงาน (5) การศึกษาสภาพความเป็นหุ้นส่วนหลังการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนตามวิธีการปฏิบัติงาน และ (6) การประเมินผลการดำเนินการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนและการรายงานผล ส่วนผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนนั้น ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง และเอปสไตน์ และคณะ (Epstein and Others, 2002) ได้ชี้ให้เห็นว่าครอบครัวเป็นเสมือนหุ้นส่วนกับโรงเรียนในการจัดการศึกษาและพัฒนาเด็ก

2) ผลการประเมินกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่ากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก กลยุทธ์เหล่านี้จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดก็ต่อเมื่อผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครองจะต้องร่วมคิด ร่วมทำและร่วมรับผิดชอบ โดยที่ไม่รู้สึกลัวภาระในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นหน้าที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น โดยที่บทบาทและภาระหลักจะต้องอยู่ที่สถานศึกษาว่าจะทำอะไรให้ผู้ปกครองเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยวัตถุประสงค์การวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และกระบวนการปฏิรูปการศึกษา ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นข้อค้นพบที่ได้รับคาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อนักการศึกษาและผู้บริหารทุกระดับ ใน การที่จะนำข้อมูลไปประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย และกำหนดกลยุทธ์ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียนต่อไป

1.2 ควรนำกลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของ ผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ประถมศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมให้ผู้ปกครอง เข้ามาเป็นหุ้นส่วนกับโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียนให้ดีขึ้นในสถานศึกษาระดับสูงขึ้น

1.3 ผู้บริหารนำข้อมูลของกลยุทธ์ความเป็น หุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียนประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในแต่ละ กลยุทธ์ เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจ ร่วมกันใน การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในแต่ละกลยุทธ์

1.4 สถานศึกษาในระดับอื่นๆ ที่สูงขึ้น สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยใน ตนเองของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพจริงของ สถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำเอากลยุทธ์ความเป็น หุ้นส่วนของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียนประถมศึกษา ไปทำการวิจัยกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการด้าน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาหรือประเมินกระบวนการ ดำเนินการพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของ ผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ประถมศึกษา เขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน

2.3 ควรมีการศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับปัจจัย ที่มีผลต่อการพัฒนากลยุทธ์ความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครอง ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ทั้งการศึกษา เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร ตี๋หลาน. (2554). **การใช้กิจกรรมที่สอดแทรกแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2**. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขวัญใจ จริยาทัศน์กร. (2551). **บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมให้กับเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- ฉันทนา ภาคบังกข และคณะ. (พฤษภาคม 2546). “ วินัยในตนเอง :วิจัยเพื่อการเตรียมสู่การทำงานและสังคม”. กรุงเทพฯ ฯ .
- วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 6 (1): 11-19.
- ปิยะวรรณ กลิ่นจันทร์.(2552). **ผลของการพัฒนาความมีวินัยในตนเองทางการเรียนด้วยรูปแบบบรรทัดฐานหลักไตรสิกขา ที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนเทศบาล เมืองท่าโขลง 1 จังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2543 ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

- _____. (19 ธันวาคม 2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 119 ตอนที่ 123 ก.
- สามารถ กมขุนทด. (2548). แนวทางการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาโรงเรียนบางหวาดอนุสรณ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิธีการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลาและ รสสุคนธ์ มกรมณี. (2549). รูปแบบนวัตกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมของต่างประเทศ. รายงานการวิจัย. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- สมศักดิ์ ชโลธร. (2551). การพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนโรงเรียนประจักษ์ สังเกตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. รายงานการวิจัยโรงเรียนประจักษ์ สังเกตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่ประสงค์. เอกสารชุดโครงการวิธีการเรียนรู้ของคนไทย ลำดับที่ 2. กรุงเทพฯ : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 10. (2552). แผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานครได้ฝังอันตามัน พ.ศ. 2553-2556. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2555 จาก <http://www.strategy10.moe.go.th/attachments/article/60/>.
- อมรวิรัช นาคทรพ. (2552). วิฤตคุณภาพการศึกษาประเทศไทยในความเสี่ยง. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- อิชยา นาคนาวา. (2550). การใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าสมอเข จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Couchenour, D., and Chrisman, K. (2009). Families, Schools, and Communities: Together for Young Children. Albany : Delma Thomson Learning.
- Epstein, J.L. (1995). School, Family, and Community Partnerships : Caring for the Children We Care. Phi Delta Kappan. (Online). 76 : 701-712. Retrieved October 4, 2011, from <http://cdnet3.car.chula.ac.th/hwweda/detail.nsp>.
- _____. (1997). School, Family, and Community Partnerships : Caring for the Children We Care. Phi Delta Kappan. (Online). 76 : 701-712. Retrieved October 4, 2011, from <http://cdnet3.car.chula.ac.th/hwweda/detail.nsp>.
- _____. (1998). School/Family/ Community Partnerships : Caring for the Children We Care. Phi Delta Kappan. (Online). 76 : Retrieved October 4, 2011, from: <http://www.cdnet3.chula.ac.th/hwweda/detail.nsp>
- Wright, K., and Stegeline, D. (2003). Building School and Community Partnership Thought Parent Involvement. Upper Saddle River : Merrill Printing Hall.